

«των τοιούτων είναι η βασιλεία των ουρανών.»

ΕΤΟΣ Α'.
ΑΡΙΘ. 8.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1868,

Τιμή ετησίαια, λ. 50
• έκαστ. φύλ. • 5

ΜΗ ΚΛΕΥΘΗΣ

ἢ

Ὁ Κάρολος Σκώτ.

Ἐξή ποτὲ εἰς τὸ χωρίον Ἐλδαν ἡ οἰκογένεια τοῦ Ἰωάννου Σκώτ, ἡ ὁποία συνίστατο ἀπὸ τὸν πατέρα, τὴν μητέρα, μίαν κόρην καὶ τὸν μικρὸν Κάρολον* ἦτο δὲ πολὺ πτωχὴ καὶ ἐπρομηθεύετο τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα ἐκ τῆς ἐργασίας τῆς Μαρίας, ἡ ὁποία ἐργάζετο εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Νέλσων.*

Ὁ μικρὸς Κάρολος ἦτο ὠραῖον παιδίον, ἀλλ' ἐκ γενετῆς βλάξ, καὶ μολονότι ἦτο δέκα ἐτῶν, οὐτε ἔξευρεν, οὐτε ἠμπορεῖ νὰ εἴπῃ ἄλλο τι, ὅταν κἀνεῖς τὸν ἥρωτα ἢ τοῦ ὀμίλει, παρὰ νὰ κυττάξῃ καὶ νὰ γελά. — πρᾶγμα τὸ ὅποιον ἐπροξένει θλίβῃν εἰς τοὺς δυστυχεῖς γονεῖς καὶ τὴν ἀδελφὴν του

Ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Νέλσων ἦσαν ἀνθρωπικὴ εὐσεβεῖς καὶ εὐσεπλαγχίζοντο τὴν οἰκογένειαν τοῦ πτωχοῦ Σκώτ. Ἡ κυρία Νέλσων μάλιστα ἔλαβε τόσῃν συμπάθειαν εἰς τὸν μικρὸν Κάρολον, ὥστε ὄχι μόνον διέταξε τοὺς ὑπηρετὰς νὰ τὸν ἀφίνωσιν ἐλευθερὸν νὰ περιφέρεται εἰς τὸν οἶκον καὶ τὸ περιθώριον, ἀλλὰ καὶ ἤρξατο νὰ τοῦ ἀναγινώσκῃ διάφορα τεμάχια ἀπὸ τὴν Ἀγίαν Γραφὴν καὶ νὰ τοῦ τὰ ἐξηγῇ μὲ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ τὸν κάμνῃ νὰ τὰ ἐνοῆ. Ἀπὸ ὅλα δὲ τὰ μέρη, ὅσα τοιοιτοτρόπως ἤκουσε, μεγαλειτέραν ἐντύπωσιν ἐφαίνετο, ὅτι τοῦ ἔλαμναι οἱ δέκα ἐντολαὶ καὶ πολλάκις τὸν ἤκουον νὰ ἐπαναλαμβάνῃ κατ' ἑαυτὸν τὴν ἀγῶν ἐντολήν, Μ ἢ κ λ ε ψ η σ.

Ἡμέραν τινὰ ἡ μήτηρ του τὸν ἔστειλεν εἰς τοῦ κυρίου Νέλσωνος διὰ νὰ εἴπῃ καὶ τι εἰς τὴν ἀδελφὴν του* ἐνῷ δὲ διέβαιναν ἀπὸ τὸ παράθυρον τοῦ μαγειρείου εἶδε κατὰ γῆς καὶ τι τὸ ὅποιον ἐγαλάξζε μετὰ τῶν χόρτων* πλησιάζει, παρετήρησεν, ὅτι ἦτο ἀργυροῦν

κουτάλιον*, τὸ ἐπῆρε καὶ ἐπὶ τινος στιγμῆς ἔμεινε ἀκίνητος συλλογισόμενος, ὡς ἐφαίνετο, τί νὰ κάμῃ μὲ τὸν θησαυρὸν ἐκεῖνον* διότι ἂν καὶ μικρὸς καὶ μωρὸς, ἐγνώριζεν, βεβαίως, ὅτι τὸ κουτάλιον ἐκεῖνο ἤρριζεν ἀρκετὰ ἀλλ' ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ ὑπερίσχυσε τέλος εἰς τὴν καρδίαν του* ὅθεν θέσας τὸ κουτάλιον εἰς τὸν κόλπον τοῦ διεθούνηθι δρομαίως πρὸς τὴν οἰκίαν* ἀπὸ δὲ ἀνέβη καὶ εἶπεν εἰς τὴν ἀδελφὴν του τὴν παραγγελίαν τῆς μητρὸς, ἐξήτησεν νὰ ἴδῃ καὶ τὴν κυρίαν Νέλσων. Τοῦτο ἐκίνησεν τὴν περιέργειαν ὄλων, διότι ὁ Κάρολος ἦτο ἐντροπαλὸς καὶ πάντοτε συνεσταλαμένος ἐμπροσθεν τοῦ κυρίου καὶ τῆς κυρίας* τὸ βλέμμα του προσέτι εἶχε καὶ τι παραξένον, ὥστε οἱ ὑπηρετὰι τὸν περιετριγύρισαν καὶ ἐξήτουν νὰ μάθουν ἀπὸ αὐτὸν τί ἔτρεχεν, ἀλλ' εἰς μάτην* ὁ Κάρολος ἐπέμενε νὰ ἴδῃ αὐτοπροσώπως τὴν κυρίαν. Τὸν ὠδήγησαν λοιπὸν εἰς τὴν αἴθουσαν, ὅπου ἡ κυρία ἐκάθητο μὲ ἄλλας φιλιανῶδας τῆς. Ἡ θεὰ τόσων ἐξάνειν ἔλαμνε τὸν πτωχὸν Κάρολον νὰ τρέμῃ, ἀλλὰ δὲν ὀπισθοδρόμησεν.

«Καὶ τί θέλεις σήμερον;—παιδί μου,—εἶπεν ἡ κυρία Νέλσων ἀποταθεῖσα εἰς αὐτόν.

Ὁ Κάρολος τὴν ἐπληξίας καὶ οὐράς τὸ κουτάλιον ἀπὸ τὸν κόλπον του, τὸ ἔθεσεν εἰς τὴν χεῖρά τῆς ἐκφωνήσας ἀ ρ γ ἀ κα θ α ρ ἀ, «Μ ἢ κ λ ε ψ η σ:— Μ ἢ κ λ ε ψ η σ.»

Ἡ κυρία Νέλσων ἔσυρε τὸ παιδίον εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς καὶ τὸ ἠρώτησε πῶς ἔτυχε τὸ κουτάλιον νὰ πέσῃ εἰς τὰς χεῖράς του* μετὰ πολλάς δὲ δυσκολίας ἠδυνήθη νὰ εἴπῃ* Ὑπὸ τὸ παράθυρον τοῦ μαγειρείου — Κάρολος γῦρε — «Μ ἢ κ λ ε ψ η σ.»

Αἱ παρεορθεῖσαι κυρίαὶ τότε ἔτρεξαν πρὸς τὸ παιδίον καὶ ἤρρισαν νὰ τὸ περιποιῶνται ἀλλ' αὐτὸς ἐηκολούθει νὰ ἐπαναλαμβάνῃ* «Μ ἢ κ λ ε ψ η σ:— Μ ἢ κ λ ε ψ η σ.»

Καὶ τώρα μικροὶ μου φίλοι, τὸ ὠραῖον παράδειγμα

τοῦ μικροῦ κροῦ αἱ ἦναι πάντοτε εἰς τὴν ἐνθουσιαν
σας· ὥστε δεῦν ὁ Σατανᾶς οἱς κερᾶζει νὰ πάρτε
πρᾶγμα, τὸ ὅποιον δὲν εἶναι ἰδικόν σας, νὰ ἐνθουσιᾶθε,
ὅπως ἐκεῖνος, ὅτι ὁ Θεὸς μᾶς διατάττει νὰ μὴ κλέ-
πτωμεν.

ΟΔΟΠΟΡΟΙ ΠΡΟΣΒΑΘΕΝΤΕΣ ΥΠΟ ΛΥΚΩΝ.

Οἱ μικροὶ ἀναγιῶνται τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παί-
διων ἔχουσι βεβαίως ἀκούσει πολλὰ περὶ λύκων
ὅτι οἱ λύκοι ὑπάρχουσι εἰς ἕλαν σχεδὸν τὴν χόρην
ἀλλ' εἰς μερικὰ μέρη οἱ λύκοι εἶναι τόσοι πολυπλη-
θεῖς, ὥστε γίνονται ἐπικίνδουνοι εἰς τοὺς ταξιδιώτας,
ὅτι προσβάλλουσιν αὐτοὺς μὲ τὴν ἐρμὴν καὶ θά-
βρον, ὥστε εἰς τὴν ἐπιβάνουσαν νὰ καταρῶνται εἰς κί-
νδον μέρη ἀσφαλῆ, καταδροχίζονται καὶ αὐτοὶ καὶ
οἱ ἵπποι τῶν ὑπὸ τῶν πειναλέων τούτων ζῶων.

Ἡ προκειμένη εἰσαγγελία περιστασίαι σιγήν
συμβαίνουσιν συχνὰ εἰς τὰ μέρη τῆς βρωσίας. Ἡ
βρωσιακὴ αὐτοκρατορία περιλαμβάνει ἀπεράντους τό-
πους, οἱ ὅποιοι εἶναι ἀκόμη σκεπασμένοι ἀπὸ δάση
καὶ ἀκατοίκητοι. Οἱ τόποι οὗτοι τὴν χειμῶνα κα-
λύπτονται μὲ βαθὴ χιόνι καὶ οἱ κάτοικοι τότε ἀντὶ
ἀμαζῶν μὲ τροχῶν μεταχειρίζονται τὰ λεγόμενα ἔλ-
κωθρα, ἔχουσι φορεῖα ἀνοικτὰ βαλόμενα ἐπάνω εἰς
δύο κορτὰ ξύλα τὰ ὅποια γλιστροῦν ἐπὶ τῆς χιόνος
καὶ οἱ ἵπποι δὲν κινιάζουσιν πλεὴ νὰ τὰ σύρουν.

Τοιαῦτα ἔκκετρα προσβάλλονται συχνὰ ἀπὸ μεγά-
λα κοπάδια λύκων, οἱ ὅποιοι περιτρέχουσι τὴν χώραν
πρὸς ἀναζήτησιν τροφῆς. Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις
τὸ μόνον μέσον σωτηρίας εἶναι ἡ ταχύτης· οἱ ἵπποι
μαζίζονται καὶ οἱ ὁδοιπόροι ἐτοιμάζονται νὰ ὑπερλα-
σθῶν τὴν ζωὴν τῶν ὄνων καὶ ὅπως ἔμπορῶν. Τινὲς
ποροβουλοῦν, ἄλλοι δὲ κρατοῦν λόγχας προτεταμέ-

μένας, διὰ τῶν ὁποίων ἐμποδίζουσιν τοὺς καταδιώκον-
τας λύκους ἀπὸ τοῦ νὰ πληθύνουν εἰς τὸ ἔλκυθρον.

Τοσαύτη εἶναι ἡ πεῖνά των, ὥστε ἐπιπίπτουσιν ἀ-
θροῖοι κατὰ τῶν πληγνομένων καὶ φονεομένων συν-
τρόφων των, καὶ ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ τοὺς καταδρο-
χίζουσιν, ὁ ἔρμα, ὁ ἄρκας καὶ ὁ σῆ, τὰ πάν-

τα κατατρώγουσι μὲ με-
γίστην ἀπληστίαν τοῦτο
δὲ ἰσχυροὶ τοὺς δυστυ-
χεῖς ὁδοιπόρους, ὅτι τοὺς
ὄψει καθὼν ν' ἀπομα-
κρυνθῶσιν ἀπ' αὐτῶν ὀλί-
γον ταχέως ὁμως ἡ ἀγέ-
λη τῶν λύκων τοὺς κα-
τατρώγει καὶ ἡ πάλῃ ἀ-
νανεοῦται. Ὅχι σπανίως
οἱ τολμηρότεροι πηδοῦν
εἰς τὸ ἔλκυθρον καὶ τότε
οἱ ἄνθρωποι ἔχουσι νὰ
παλαίσουσιν ἐναντίον των
μὲ τὰς μαχαίρας των·
ἄλλοτε προσκολλῶνται
εἰς τὴν λαίμην ἢ τὰ πτεῦ.

ρὰ τινος τῶν ἵππων καὶ τότε εἶναι ἠναγκασμένοι
νὰ κόψωσι τὰ λωρία, τὰ ὅποια τὴν κρατοῦν ἔξωγ-
μένον εἰς τὸ ἔλκυθρον καὶ νὰ τὸν ἀφῆρουν εἰς τὴν διά-
κρισιν τῶν λύκων, οἱ ὅποιοι ἐπιπίπτουσιν ἐναντίον του
καὶ εἰς ὀλίγας στιγμὰς δὲν ἀπομένει ἔχρος ἀπ' αὐτῶν.

Πολλάκις οἱ ὁδοιπόροι βλέποντες τὴν τελείαν αὐ-
τῶν κατατροφὴν ῥίπτουσιν ἕνα δόλο, ἢ καὶ περισσοτέ-
ρους ἀπὸ τοὺς συντρόφους των καὶ τοιοῦτοῦτως σώ-
ζονται οἱ ἐπίλοιποι.

Μήτηρ τις ταξιδιόουσα πρὸς μετὰ τῶν πέντε τέ-
κνων τῆς προσεβλήθη ἀπὸ ἀγέλης λύκων ὀλίγα μίλια
μακρὸν τοῦ χωρίου, εἰς τὸ ὅποιον ἐπορεύετο, καὶ ἠ-
ναγκάσθη νὰ ῥίψῃ ἀνά ἕν καὶ τὰ πέντε τέκνα τῆς εἰς
τοὺς πειναλέους, διώκτας τῆς· ἀλλὰ τελευταίον καὶ
αὐτὴ θὰ καταδροχίζετο μετὰ τοῦ ἵππου, ἂν δὲν ἐ-
πρόσθεταν εἰς τὸ χωρίον.

Εἰς τὰς ἐκτετασμένας πεδιάδας τῆς Ἀμερικῆς ἀπαν-
τῶνται ἀπειροπλήθῃ κατὰ τὰ λύκων· ἀλλ' οὗτοι σπανί-
ως προσβάλλουσιν τοὺς ὁδοιπόρους προτιμῶν ν' ἀκο-
λουθῶν καὶ νὰ εὐχαρῶνται ἐπὶ τῶν βοσβάλων, ἵππων
καὶ ἄλλων ζῶων, τὰ ὅποια εὐρίσκονται εἰς μεγάλην
ἀφθονίαν εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα· ἀκολουθοῦν δὲ καὶ τοὺς
κυνήτορας, οἱ ὅποιοι κυνηγοῦν τὰ βοσβάλια διὰ τὰ
δέρματά των καὶ πολλάκις φονεύουσιν πολλὰ ἔξ αὐτῶν
πᾶσαν ἡμέραν, καὶ ἀφοῦ τὰ ἐκβαίρουν, ἀφίενουσιν τὰς
σάρκας των εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ὀρνέων καὶ τῶν ἀρ-
πακτικῶν ζῶων.

Τοιαύτος είναι ο λόγος και τοιαύτα κακά προξενεί εις τὰς χώρας, εις τὰς οποίας πλεονάζει—λαίμαργος, σκληρότης, καταστρεπτικός.

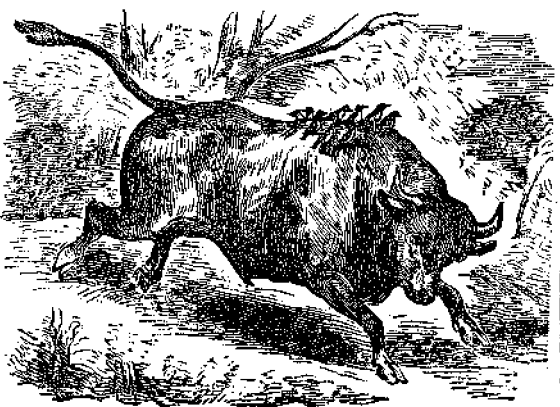
Υπόχθουσιν όμως και άλλα είδη λύκων, εις τὸν κόσμον, τὰ οποία είναι επίσης επικίνδυνα ὡς οἱ καθ' αὐτὸ λύκων καθ' ἑσχέρην εις τὰ παιδιά και τοὺς νέους.

Ἡ ἀκρασία, λόγου χάριν, είναι πραγματικὸς λόγος και προσκολλάται εις τοὺς ἀνθρώπους και βροφῆ τὸ αἷμα και καταεσχίζει τὰς σάρκας ἀνελκῶς.

Οἱ διάφοροι πειρασμοὶ πρὸς τὴν διαφθορὰν είναι τόσα κοπάδια λύκων, τὰ οποία ἀκολουθοῦν και προσβάλλουν καθ' ἑκάστην τοὺς νέους, και ἂν δὲν ἀγωνίζονται ἐναντίον των μετ' ἡλίας των τὰς δυνάμεις, τελευταίον νικῶνται ἀπὸ αὐτὰς και καταστρέφονται.

Ὅλοι οἱ πειρασμοὶ πρὸς τὸ κακὸν ἐν γένει είναι ὡς λύκοι θροῦμενοι, οἱ οποῖοι ἀκολουθοῦν τὸν νέον κατὰ πᾶν βήμα τῆς ζωῆς του και ζητοῦν νὰ τὸν κατατρέφουν.

Πόσον μεγάλη προσοχὴ ἀπαιτεῖται λοιπὸν εις τὰς πράξεις, εις τοὺς λόγους και μάλιστα εις τοὺς διαλογισμοὺς και τὰ αἰσθήματα μας, διὰ νὰ μὴ γίνωμεν ποτε βροτὰ τῶν λύκων τούτων, οἱ οποῖοι ἔχει μόνον τὸ σῶμα κατατρέφουν, ἀλλὰ και τὴν ψυχὴν στέλλουν εις τὴν αἰώνιον κόλασιν. Προσέχετε, λοιπὸν, μικροὶ μου φίλοι, ἀπὸ τοὺς λύκους τούτους.

ΟΙ ΒΟΥΒΑΛΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΠΤΗΝΑ.

Ἀγέλαι μεγάλοι βουβάλων ζῶν εις τὰς ἐκτεταμένης πεδιάδας τῆς Ἀμερικῆς και Ἀφρικῆς, και κυνηγοῦνται διὰ τὰ δέρματά των, τὰ οποία είναι ἐπιζήτητα διὰ τὴν καλὴν των ποιότητα.

Ὅσοι ἀπὸ τοὺς μικροὺς ἀναγνώστους τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παίδων κατοικοῦν εις χωρία και κωμοπόλεις ἤξευρον, ὅτι οἱ βόες περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἀνοίξεως ἀρχίζουσι νὰ ἐνοχλοῦνται ἀπὸ ἓν εἶδος μοίας, ἢ

ὅποια κάθηται εις τὴν ράχιν των και ἀφοῦ χάσῃ τὸ ἰσχυρὸν κέντρον τῆς εις τὴν σάρκα των, ἐναποθέτει ἐντὸς τῆς πληγῆς τὰ ὠά τῆς, τὰ οποία ὑπὸ τὴν θερμοκρασίαν και τοὺς χυμοὺς τοῦ ζώου ἀνοίχουν και ἀναπτύσσονται ἕως οὗ γίνωνται σκώληκες ἱκανοὶ νὰ ζήσουν μόνον των.

Ἦσαν ἐνοχλητικαὶ εἶναι αἱ μοῖαι αὗται και τὸσον δονηρὰ τὰ κεντρίσματά των, ὥστε οἱ ὄντοχοι βόες και βουβάλοι ὑψοῦνται τὰς οὐράς των και τρέχουν ὄνταν ζητούντες νὰ εὗρωσι καταφύγιον εις κανένα σκιερὸν τόπον.

Εἰς τὴν Ἀφρικὴν, ὅπου ὁ καύσιον είναι ὑπερβολικὸς και οἱ βουβάλοι ὑποφέρουν ἀπὸ τὰς μοίας ταύτας, ἡ θεία Πρόνοια ἐπρομήθευσεν ὡραίαν τιμὴ ἀνακρίψιν εις τὴν ζῶα ταῦτα. Οἱ ἀναγνώσται βλέπουν εις τὴν προκειμένην εἰκονογραφίαν βουβάλον τρέχοντα εις τὰ τέσσαρα και ἐπάνω εις τὴν ράχιν του μικρὰ τινα πτηνὰ τὰ πτηνὰ ταῦτα, ἐπειδὴ εἶναι οἱ ἀχώριστοι σύντροφοι τῶν βουβάλων, ὠνημάζονται βουβαλοπόβλια και εἶναι πολὺ χρήσιμα εις τὰ ζῶα ταῦτα διότι ἔχει μόνον καθαρίζουν τὴν ράχιν των ἀπὸ τοῦ σκώληκος, οἱ οποῖοι, ὡς προείπομεν, ἀναπτύσσονται ἀπὸ τὰ ὠά τὰ οποία ἐναποθέτει ἡ μοῖα ἐκείνη, ἀλλὰ και χρησιμεύουν ὡς σκοποὶ, εἰδοποιούντες διὰ τῆς φωνῆς, πετώντας ἄνω κάτω εις τὴν ράχιν τῶν ζώων, τὴν πλησίαν ἐχθροῦ, ἢ ἄλλου τινὸς ζώου και οὕτω τὰ προφυλάττουν ἀπὸ πολλοὺς κινδύνους, εις τοὺς οποῖους θὰ ἐξετίθεντο, ἂν δὲν ὑπῆρχον οἱ πτηνοὶ και ἄγροπνοι αὗτοι περρωτοὶ φύλακες των.

Πόσον ἀγαθὸς και ποσον προνοητικὸς είναι ὁ Ὄρθριος ἡμῶν Πατήρ ἀλόμη και εις τὰ ἄλλα ζῶα! Πόσον δὲ ἡ ἀνάγκαις και ἡ παρατήρησις τοιούτων γεγονότων πρέπει νὰ συνταίη εις τὸ νὰ διεγείρῃ εις τὴν καρδίαν μας αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης και ἀγάπης εις Ἐκείνον, ὁ οποῖος μᾶς ἔπλασε λογικὰ ὄντα, διὰ νὰ μεταχειρίζωμεθα τὸν νοῦν μας εις τὸ νὰ γνωρίζωμεν αὐτὸν και τὸν λατρεύωμεν ὅπως πρέπει!

ΥΙΚΗ ΕΥΣΕΒΕΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΚΙΝΕΖΩΝ.

Ἡ Κίνα είναι ἐκτεταμένη και πλουσία χώρα και τὸσον πολυάνθρωπος, ὥστε λέγεται ὅτι ἔχει ἕως τριακόσια πενήντα ἑξατομμύρια ψυχῶν ἤγουν τὸ ἓν περὶπου τρίτον ὅλου τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς.

Οἱ Κινέζοι είναι λαὸς ἔξυπνος, ἐργατικὸς και εὐπειθῆς εις τοὺς νόμους. Πολλὰ ἔτη πρὶν οἱ Ἐθνοπαῖσι ἀνακαλύψουν πολλὰς τέχνας και ἐπιστήμας, οἱ Κινέζοι τὰς ἐγνώριζον και τὰς μετήρουντο—Ἡ ἀστρονομία, ἡ ἱατρικὴ, ἡ φαρμακοποιία, ἡ ἀγροπολιτικὴ, ἡ μεταξέτροφία και μεταξοποιία ἦσαν ἐν χρήσει με-

ταῦθ τῶν κινέζων πολλοὺς αἰῶνας πρὶν ἀρχίσουν νὰ καλλιερῶνται εἰς τὴν Εὐρώπῃν.

Οἱ Κινέζοι φημίζονται προσέτι διὰ πολλὰς οἰκιακὰς καὶ κοινωνικὰς ἀρετὰς· ἢ πρὸς τοὺς γονεῖς των φιλοστοργία εἶναι ἀξιοθαύμαστος. Τὰ τέκνα φαίνονται πολλάκις φέροντα εἰς τοὺς ἄμους ἢ εἰς τὴν βράχιν των τοὺς γηραιούς καὶ ἀδυνατοὺς γονεῖς των, καὶ ἄλλατε πλαγιάζοντα γομνά εἰς τὰ πλάγια τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρός των, διὰ νὰ βορῶσιν οἱ κώωπες τὸ ἰδικόν των αἶμα καὶ εὖτω νὰ προφυλάττωνται οἱ γονεῖς των ἀπὸ αὐτοῦ.

Ἡ προκειμένη εἰκονογραφία καριστάνει νέον Κινέζου ὅστις ἂν καὶ εἶχε φθάσει εἰς βῆηλὸν ἀξίωμα καὶ κατεῖχεν ἐπίσημον θέσιν, δὲν ἐντρέπετο ἄνω· νὰ λαμβάνῃ τὴν γηραιὴν καὶ ἀδύνατον μητέρα του ἀπὸ τὴν χεῖρα καὶ νὰ τὴν ὀδηγῇ διὰ τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως.

Πόσοι νέοι καὶ νέαι καὶ εἰς αὐτὰ ἀκόμη τὰς Ἀθήνας δὲν φαίνονται καθ' ἑκάστην παρακολουθούμενοι ἀπὸ τὸν πατέρα ἢ συνήθως τὴν μητέρα των ὡς νὰ ἦσαν ὑπῆρέται! καὶ πόσοι ἄλλοι δὲν παρακλῶν καὶ ὑβρίζον καὶ βλασφημοῦν, καὶ ὄχι σπανίως κτυποῦν τοὺς γέροντας· γονεῖς των! Καὶ τοῦτο ὅλον γίνεται κατὰ παράθεσιν μᾶς· τῶν δέκα ἐντολῶν, τὰς ὁποίας ὁ Θεὸς μᾶς ἔδωκε διὰ τὸ καλόν μας, καὶ ἡ ὑποία μᾶς παραγγέλλει νὰ τιμῶμεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα μας, ἐὰν θέλωμεν νὰ γείνωμεν μακροχρόνιοι ἐπὶ τῆς γῆς.

Οἱ εἰδωλοκῆραι Κινέζοι εἶναι πολὺ καλλίτεροι κατὰ τοῦτο, ἀπὸ τοὺς ὀνομαζόμενους χριστιανούς, καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμυθολία, διὲ αὐτοὶ θὰ ἦναι οἱ κατήγοροί μας εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως.

Μικροὶ μὲ φίλοι, ἀγαπᾶτε καὶ τιμᾶτε τοὺς γονεῖς σας.

ΜΕΤΡΙΟΦΡΟΣΥΝΗ.

Ἐπαμινώνδας ὁ τῶν Θηβαίων στρατηγὸς καὶ εἰς τῶν ἐνδοξοτέρων ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος ἐπανελθὼν εἰς Θῆβας ἀφοῦ κατατρόπωσε τοὺς Σπαρτιάτας εἰς τὴν πεδιάδα τῶν Λεωκτρῶν, κώωμν τῆς Βοιωτίας, κατηγορήθη, ὅτι ἐκράτησε τὴν στρατηγίαν τέσσαρας μῆνας παρὰ τὸν προδιωρισμένον χρόνον. Καὶ ἤθωώθη μὲν ἀφοῦ ἐλάλησεν ἀξιοπρεπῶς καὶ παρέστησεν ἐνάπιον τοῦ δικαστηρίου τὰ μεγάλα του κατωρθώματα, ἀλλ' οἱ ἐχθροὶ του πρὸς περιφρόνησιν κατώρθωσαν νὰ τοῦ ἀναθέσωσι μίαν ὑπηρεσίαν πολλὰ ποταπὴν ὡς πρὸς αὐτὸν· αὕτη δὲ ἦτο ἡ τελεαρχία δηλαδὴ ἐπιτοασία ἐπὶ τῆς καθαριότητος τῶν ὁδῶν. Ἄλλ' ὁ μέγας οὗτος ἀνὴρ, οὐχὶ μόνον δὲν δυσηρεστήθη διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην, ἀλλὰ τοσοῦτον ὕψωσε αὐτὴν διὰ τῶν προσπαθειῶν του ὥστε, ἐνφ' ἑαυτὸν ἐδυσκολέοντο νὰ δεχθῶσι τοιαύτην θέσιν, μετὰ τὸν Ἐπαμινώνδαν σுவειρίζοντο τίς πρῶτος νὰ λάβῃ ταύτην Διότι ἔλεγον οὕτως ἡ θέσις δὲν τιμᾷ τὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος τὴν θέσιν.

Τοσοῦτον δὲ ἠγάπα τοὺς γονεῖς του ὥστε μετὰ τὴν περιφρονησὶν ἐν Λεωκτροῖς μάχην, ἐνφ' ἐπαινεῖτο παρὰ πάντων καὶ ἐθεωρεῖτο ὡς τὸ στήριγμα τῶν Θηβῶν καὶ ὁ ἐλευθερωτὴς ὅλης τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἔδύνατο νὰ ὑπερηφανευθῇ ὡς ἄνθρωπος διὰ τὴν νίκην του, αὐτὸς ἀδιαφορῶν πρὸς τοσαύτην μεγάλην δόξαν, εἶπεν· «Ἡ χαρὰ μου προέρχεται ἐκ τῆς εὐχαραριστήσεως, τὴν ὁποίαν ἢ εἶδησι· τῆς νίκης μου θέλει προσεῖνῆσαι εἰς τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα μου.»

ΜΙΚΡΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Παιδίον μικρὸν ἠρώτησέ ποτε τὴν μητέρα του πόσοι θεοὶ ἦσαν· ὁ δὲ μικρότερος ἀδελφός του ἀπεκρίθη ὅβ εἰς αἰ εἰς!

— Ἀλλὰ πῶς τὸ γνωρίζεις; ἠρώτησε τὸ πρῶτον.

— Διότι, — εἶπε, — ὁ Θεὸς πληροὶ κάθε τόπον, ὥστε δὲν ὑπάρχει μέρος δι' ἄλλον!

Καὶ τῷ ὄντι ὁ ἀληθὴς Θεὸς πληροὶ τὸ Σόμπαν μὲ τὴν παρουσίαν του καὶ δὲν μένει τόπος δι' ἄλλο ὄν, τὸ ὅποιον νὰ ἔχη τὰς αὐτὰς μὲ αὐτὸν ἰδιότητάς.

— Τὰ χρυσορυχεῖα τῆς Καληφορνίας· δίδωσι κατ' ἔτος χρυσοῦν ὀξίας 60 περίπου ἑκατομμύρια ταλλήρων· τὰ δὲ τῆς Ἀουστραλίας 59 ἑκατομ. ταλλ.

Τιμὴ ἐτησίως συνδρομῆς τῆς Ἐφημ. τῶν Παίδων
 Διὰ τοὺς ἐντὸς τοῦ Κράτους λαπ. 50.
 Διὰ τοὺς ἐν Τουρκίᾳ ὀρ. 1.1.
 Διὰ τοὺς ἐν Εὐρώπῃ ἐν γένει » 3.